

Efeze 4:25-32

De gelovigen

1 zijn verzegeld

2 worden vermaand

3 hebben bedroefd.

Gemeente,

In het gedeelte van vanavond staat in nauw verband met het vorige: vers 17-24. Maar het verschilt daarvan in twee opzichten.

In de eerste plaats wordt het algemene nu concreet gemaakt. In de vorige verzen klonk het algemeen: legt af de oude mens en doet aan de nieuwe mens. Dat wordt in ons gedeelte concreet gemaakt: legt af leugen, toorn, stelen, vuile rede en bitterheid. En doet aan waarheid, mededeelzaamheid, goede rede en vergevingsgezindheid.

In de tweede plaats werd onze levenswandel vorige keer in verband gebracht met Christus. Zondig niet meer want gij hebt Christus leren kennen. Door te zondigen krenk, pijnig, sla je Hem, die je heeft gekocht. In ons gedeelte wordt het zondigen in verband gebracht met de Heilige Geest. Als gelovigen zondigen wordt de Heilige Geest bedroefd.

1 gelovigen worden verzegeld

En dat is dan de Heilige Geest met Wie de gelovigen verzegeld zijn. We lazen daar ook over in Efeze 1:13. In Christus zijt gij ook, nadat gij geloofd hebt verzegeld met de Heilige Geest. We grijpen even terug op het beeld van de oude en nieuwe mens dat we pas gebruikten. We denken aan een onbewoonbaar verklaarde woning. Ergens op een stuk grond van een weiland. Niemand woont er. Nou ja, niemand, hoe gaat dat, het krioelt er van ongedierte. Het zal na verloop van tijd instorten en door de gemeente worden weggeschoven. Maar iemand heeft de gedachte opgevat om dat stuk grond en die woning te kopen. Het kostte veel geld, grond is duur, maar hij heeft het ervoor over. Het huis is nu zijn eigendom, zijn bezit. Het huis heeft nu dus een nieuwe eigenaar, dat kun je op het gemeentehuis nagaan, daar is dat geregistreerd. Maar...daarmee zijn die ratten en muizen natuurlijk nog niet weg. Straks als de reinigingsdienst komt, dan pas zal het huis ook echt helemaal vrij van ongedierte. Maar die eigenaar doet één ding: hij laat er een goede vriend met zijn gezin in wonen.

Dat huis, die woning dat is ons leven. In beslag genomen door de zonde. Van Adam uit in zonden ontvangen en geboren. Alle zondige begeerten krioelen in ons levenshuis. Als ongedierte dat zich soms schuilhoudt, soms rondloopt en verteert. Na verloop van tijd zal mijn leven, als de tijd er rijp voor is, worden weggenomen en afgevoerd naar het eeuwige verderf. Tenzij...tenzij Christus mijn leven opkoopt. Christus

het maakt tot Zijn eigendom. Zijn bloed ervoor geeft, Zijn gehoorzaamheid aanwendt om Eigenaar te worden. Maar: daarmee zijn die oude begeerten, die oorspronkelijke begeerten, niet weg. Dat ongedierte blijft en trekt er zich niks van aan. Dat is nu de oude mens geworden. Di er eens allemaal en helemaal uitgehaald zullen worden. Als Jezus door Zijn wederkomst of door het sterven Zijn eigendom helemaal vrijmaakt en schoonmaakt. Maar Jezus, de Eigenaar doet wel iets: Hij laat er de Heilige Geest in wonen. Die zijn vrucht met Zich meebrengt: goede verlangens, van gerechtigheid en heiligheid. De nieuwe mens.

Dus: als Christus je overneemt tot Zijn eigendom dan schenkt Hij je Zijn Heilige Geest. Dan doet Hij dat! Als Hij je overneemt en opkoopt met Zijn bloed en gerechtigheid. Dan leert Hij je smeken en roepen: Heere Jezus, ontferm U mijner. Mijn levenshuis staat op de nominatie om eeuwig gesloopt te worden. Het is niet te restaureren, niet op te knappen, niet bewoonbaar te maken door mij. Neemt U het over. Zo neemt Hij je levenshuis over. En schenkt Zijn Geest als Bewoner. Die woont in je levenshuis, in je hart. En Die Heilige Geest is als een zegel. En een zegel diende als bewijs van eigendom. Je kunt denken aan een brandmerk, waar vroeger boeren een stuk vee met merkten. Dit vee is van mij. Of als wij in een boek onze naam, onze handtekening zetten: dit boek is van mij. Of als wij in een ring onze naam of initialen laten graveren: deze ring is van mij. Zo zegt Christus door de gave van Zijn Geest: deze zondaar is van Mij. Verzegeld met Mijn Geest.

Zo'n zegel, handtekening, initialen wordt gebruikt tegen diefstal, ontvreemding. Nou en de duivel wil ontvreemden, stelen. De satan zegt tegen God, tegen jezelf: deze zondaar is van mij. Kijk maar, zoveel zonden, zo vaak naar mij geluisterd, zo veel schuld van het verleden, zo veel neigingen in het heden: ja echt, hij is van mij. Hier, laat mij hem meenemen naar het verderf. Maar de Heere kan en zal zeggen: nee, kijk maar: Mijn Geest woont in hem, verzegeld. Deze zondaar is van Mij. En blijft van Mij.

Zo'n zegel was ook tegen afdwaling. Zo'n stuk vee kon vroeger afdwalen, wegzwerfen, tussen andere kudde terechtkomen. Alsof het daar beter was. Maar als de eigenaar kwam zoeken kon hij het aanwijzen: mijn brandmerk, mijn zegel staat erin: mijn eigendom. Afdwalen en wegzwerfen, welke gelovige weet er niet van? Alsof het ergens anders beter is. Maar als de Heere gaat zoeken dan kan Hij zeggen: van Mij, Mijn zegel staat erin: de Heilige Geest. Hij is van Mij en Ik neem hem weer mee terug naar Mijn kudde.

Dus die verzegeling daarmee geeft de Heere aan: Ik wil Mijn eigendom niet kwijt. De satan wil wel stelen, en ik zelf wil wel van God af...maar Hij wil niet van mij af. daarom geeft Hij al de Zijnen Zijn Heilige Geest. Dat doet ook wat. Want de Heilige Geest, vergeleken met vuur in de Bijbel geeft licht en warmte. Licht. Licht geeft helderheid en zekerheid. Helderheid over de geestelijke dingen. Over wie Jezus voor me is, over mijn staat voor God. En zo zekerheid, zekerheid van mijn kindschap, van mijn vrede met God, van mijn zaligheid. En zo ook vreugde. De Geest brengt al iets van de hemel in mijn hart: vreugde in God, vreugde in Christus. En warmte: vurigheid en verlangen. Vurigheid om Hem te dienen, om mijn leven God te wijden. Verlangen naar Gods aangezicht, naar Gods dienst, naar de wederkomst, naar de volmaaktheid.

Wat is dat kostbaar! Wat is dat licht en die warmte van de Geest rijk. Om heel zuinig op te zijn, heel teer mee om te gaan. Je bent er zo verwonderd over, zo verrast door, dat de Heere jou dat geeft. Je bent er zo van onder in de indruk dat Hij daar Zijn bloed voor geven moest en wilde.

Zo mogen we elkaar vragen: woont de Heilige Geest in u? Bent u verzegeld met de Heilige Geest? Anders zijn wij geen eigendom van Christus, maar overgegeven aan de zondige begeerten. Die het rijp zullen maken voor de eeuwige ondergang.

2 de gelovigen worden vermaand

In dat kader worden vanavond de concrete vermaningen gezet in Efeze 4 vanaf vers 25. Vermaningen, een handvol, om dat ongedierte te bestrijden. Verzegeld met de Heilige Geest is dat ongedierte er nog wel, maar het hoort er niet meer. Al die zondige begeerten zijn er nog wel, maar ze horen er niet meer. Het huis is niet meer van hen. Daarom:

1 v 25

Legt af de leugen. Legt af. dat is het beeld van een kledingstuk. Misschien beer nog van een masker. Leugen is als een masker. Een masker voor jezelf, voor de waarheid, waardoor het er anders uitziet dan het is. Je wekt een verkeerde indruk. Dat kan een verkeerde indruk zijn over mezelf: meestal mooier en positiever dan de waarheid is. Dat kan een verkeerde indruk zijn over iets of iemand. Meestal om mezelf te bevoordelen en zelf winst te halen. Dat kan een verkeerde indruk zijn over God en Zijn Woord. Die Waarheid verzwijgen of verdraaien. Want wat zullen de mensen ervan zeggen? Daarom zeg ik maar dat ik iets goed vind wat iet goed is, want anders neemt hij het misschien niet meer. Misschien wordt iemand wel boos op mij.

Legt af de leugen. Want leugen doet altijd kwaad. Noodsituaties als in een oorlog me onderduikers uitgezonderd. Leugen doet kwaad. Benadeeld een ander. En dat kan toch niet in de gemeente? Je bent leden

van elkaar, van het lichaam van Christus. Leden van één lichaam doen elkaar toch geen kwaad? Je hand slaat toch je oog niet? Je ene been schopt toch niet tegen je andere enkel? Leden van één lichaam doen elkaar toch geen kwaad met leugen? Maar spreekt de waarheid. Over jezelf, over dingen die gebeurd zijn, over de dingen van God. Want de waarheid maakt vrij en geneest en doet de ander goed.

2 vs 26-27

Wordt toornig maar zondigt niet. Dat mag dus, dat kan geoorloofd zijn. Als iemand je gruwelijk pijn doet hoef je dat niet fijn te vinden, mag je boos zijn. Maar zondigt niet, en dat ligt erg op de over als je kwaad wordt. Ten eerste over het motief van je boosheid: ben je boos omdat jij benadeeld bent, of vooral omdat Gods zaak en Naam is aangetast. Ben ik boos omdat ik gekrenkt ben of vooral omdat God gekrenkt is? En met welk doel ben ik boos? Om mij uit te leven en af te reageren, zodat ik het kwijt ben, of om de ander tot inkeer, tot verbetering te brengen? En in welke maat ben ik boos? Ben ik baas over mijn boosheid, heb ik de teugels in handen. of is de boosheid baas over mij en heeft de boosheid de teugels in handen over mij?

Daarom: niet laten duren. De zon er niet over onder laten gaan. Voor je gaat slapen: de boosheid aan Gods hart leggen. Ook, juist je boosheid op je man of vrouw, je moeder je vader, je kind. Niet mee gaan slapen! Want dan is die sluimerende boosheid een plaats voor de duivel, een nest, waar de duivel graag in komt. En dan worden in dat nest weer andere duistere machten geboren: jaloezie, sjacherijnigheid, ontevredenheid, wraakzucht.

3 vs 28 Steel niet meer! Maar arbeid werkende met de handen, of met je hoofd, wat goed is. Het gaat om twee dingen: hoe kom ik aan geld? Niet zonder moeite, niet zonder inspanning. Het mag arbeid, moeite kosten. Dus niet door stelen of loterijen, of de kantjes er vanaf lopen. Maar door inzet en inspanning. Daar wordt niet degene mee bedoeld die zo graag zou willen werken, maar niet kan werken en het wel moet krijgen. En: waarom wil ik geld? Om degene die nood heeft mee te delen. Dat extra waar ik voor werk, is dat om mee weg te kunnen geven? Met andere woorden: laat je handen niet zo staan: graaiend, maar zo: gevend. Hoe kan ik zoveel mogelijk weggeven?

4 vs 29

Geen vuile rede. Woorden die stinken, die rot zijn staat er letterlijk. Als je een rotte appel eet, word je ziek. Woorden die ik zeg, en een ander hoor, zijn voedsel voor die ander. Die kan er geestelijk ziek van worden. Schunnige woorden, schuine woorden, scheldwoorden, iemand in de hoek zetten, woorden over aardse glans, wat beroemd en duur en flitsend is. Die slecht voedsel zijn voor een ander. Ergens staat: dat de mens rekenschap

zal moeten geven van ieder ijdel woord. Ieder ijdel woord: ijdel, zonder waarde, zonder nut, zonder vrucht ten goede.

Maar goede rede, tot stichting, op het juiste moment. Opdat zij genade geven, vrucht, zegen. Woorden die een ander ten goede vermanen, of bemoedigen, of vermanen of bestraffen, of onderwijzen, of vertroosten. Waar een ander zijn ziel beter van kan worden. Hoeveel spreken we die? 5 vs 31-32

Kortom, vers 31: alle bitterheid van binnen, toorn in je gedachten, gramschap in je gemoed, geroep in je woorden, laster in je woorden worde geweerd. Haat het en laat het! Maar wees goedertieren, barmhartig, vergevend. Goedertieren: trouw, zoals de Heere trouw is keer op keer, jaar in jaar uit, een levenlang onder alles wat ik Hem aandoe. Barmhartig, zoals de Heere ontfermend is, bewogen is met mijn nood en zwakte en ellende. Vergevend, zoals de Heere vergevend is, hoe lang hoe zwaar wij ook zijn wetten schonden. Altijd bereid tot vergeven, erop uit om mij tot schuldbelijdenis te brengen zodat Hij kan vergeven. Zo trouw, zo medelijdend, zo gaarne vergevend. Bemin dat en begin dat!

Dus positief gezegd: doet aan de nieuwe mens: spreekt de waarheid, beteugel je boosheid, werk om te geven, spreek tot stichting, wees goedertieren, barmhartig en vergevend. Verjaag de begeerten van de oude mens. Dan zal het vuur van de Heilige Geest oplaaien. Licht en warmte geven. Dan zal er helderheid en zekerheid zijn, vreugde in God. Dan zal er verlangen en vurigheid zijn naar Zijn dienst, naar Zijn volmaaktheid, naar het altijd met de Heere zijn.

3 de gelovigen hebben bedroefd (nl de Heilige Geest)

En andersom: als je liegt, je toorn niet beheerst, geld wil hebben om je te kunnen verrijken, als je vergiftigde woorden spreekt, als je je laat leiden door bitterheid, toorn, gramschap, geroep en lastering, dan bedroef je de Heilige Geest. Al die zonden worden hier in verband gebracht met de Heilige Geest. Die wordt erdoor bedroefd!

Daar blijken een paar dingen uit. Als het waar is en het is waar, dat je de Heilige Geest kunt bedroeven, dan is de Heilige Geest een Persoon. Want alleen een Persoon, Iemand, kun je bedroeven, verdriet doen. Een ding, een kracht kun je geen verdriet doen. Een Persoon. De Heilige Geest is een Persoon. De Derde Persoon in het Goddelijk Wezen.

Dan nog iets: bedroeven kun je alleen iemand die je liefhebt, met wie je een band hebt. Als je een voorbijganger uitscheldt, raakschopt, in het gezicht spuugt dan is hij kwaad. Iemand met je verder niks hebt, een vreemde, die wordt kwaad. Maar als je je moeder uitscheldt, spuugt, dan word ze verdrietig. Want zij heeft zoveel met jou. Ze heeft je gedragen

onder haar hart, ze heeft je gevoed met liefde, ze zat aan je bed toen je ziek was, ze ging naar school toen er problemen waren, ze ging met je naar de dokter midden in de nacht toen het nodig was en ze zei: mijn kind, wou dat ik ziek kon zijn voor jou. En toen jij 's avonds haar pijn deed omdat je wegging, uitging, stond ze de volgende ochtend toch weer vroeg op voor je om je weg te helpen. Als je haar scheldt of spuugt, dan breekt er iets van binnen: bedroefd verdrietig. Daarom is het ook erger als jij dat doet. Als een jongen uit de straat je moeder uitscheldt is dat erg, doet pijn, maar als jij haar kind dat doet, doet dat veel meer pijn en verdriet.

De Heilige Geest bedroeven. Hij heeft zoveel liefde voor je getoond, zoveel geduld met je gehad. Hij kwam tot je, hoewel je Hem afweerde. Toen je gewond was, troostte Hij. Toen je wegliep, zocht Hij je weer op. Toen je zwak was, voedde Hij je met het Woord. Toen je stak en lelijk deed, bleef Hij toch bij je. Toen je deed alsof je het je niks onschelen en waardeloos was, ging Hij toch nog verder met je. Als je zondigt, de Geest raakschopt, spuugt, dan is Hij bedroefd. Als een vreemde dat doet, een onbekeerde, dan is dat erg, maar als jij, een gelovige dat doet, dan is dat veel en veel erger. Dat doet Hem zo'n pijn, bedroeft Hem zo.

En wat gebeurt er dan? Als je moeder bedroefd is? Meestal, meestal worden vaders kwaad en laten van zich horen, moeders worden bedroefd en stil. Lopend zwijgend door het huis en ontlopen je wat. Of gaan in een hoekje op de bank zitten. Stil. Dan is het akelig stil in huis. Als de Heilige Geest bedroefd is, houdt Hij Zich stil. Trekt Hij Zich terug. Dat kan gelden in de Gemeente. Dat de Geest Zich terugtrekt uit de gemeente, Zijn invloed inhoudt. Het Woord doet geen kracht meer. De sacramenten trekken niet meer. De dienst van de Heere brengt niet meer in vervoering. Omdat ik de Geest bedroefd heb, trekt Hij zijn invloed terug in de Gemeente.

Maar ook persoonlijk en daar gaat het hier over vooral. Dan trekt de Geest Zich terug. In een hoekje van je levenshuis. Of bij wijze van spreken in de kelder. Hij houdt Zijn invloed in. Zijn vuur is aan het uitdoven. Het licht en de warmte gaan weg. En als Zijn licht wegtrekt, dan wordt het schemerig, donker. Geen helderheid meer over de geestelijke dingen, geen zekerheid meer van je staat voor God. Je ziet het niet meer helder, je weet het niet meer zo zeker. Vreugde in God is weg. Het is vlak, het is dor. En Zijn warmte trekt weg: geen vurigheid en verlangen meer. Geen vurigheid om Hem te dienen. Geen verlangen naar Zijn huis, Zijn woord, Zijn Aangezicht, geen zin om te bidden, om naar de kerk te gaan.

Het wordt machinaal: je bidt, je kerkt, je gaat ten avondmaal, je leest Bijbel als een machine die zijn plicht doet en moet doen. En verlangen naar de hemel? Al helemaal niet meer. Ik heb Zijn invloeden te grabbel gegooid. Door gemakzucht, toegeeflijkheid Zijn kostbare vrucht veronachtzaamt.

Waar gaat dat heen? Waar moet dat op uitlopen? Als het steeds donker en kouder wordt.....je zou zeggen het wordt een keer helemaal donker, en ijskoud. Het vuur is uit. Alsof het nooit aangeweest is. Het licht is weg, en het wordt net zo donker als toen je onbekeerd was. Terug in de doodsstaat. Weer in de klauwen van satan, die lacht. Het zou zo maar kunnen gebeuren, het zou vast en zeker gebeuren..... ware het niet en dat is genade, dat is genade!! Dat de Heere zou zeggen: duivel, die zondaar is van Mij. Hij is verzegeld. Mijn Geest heb Ik erin gelegd. Hij is van Mij. En Hij blijft van Mij. En daarom staat er in de Dordtse Leerregels en we beleden dat: totdat God hen door Zijn Geest en Woord krachtig vernieuwd tot bekering opdat zij over de bedreven zonde van harte en naar God bedroefd zijn en vergeving in het bloed van de Middelaar begeren en verkrijgen. Totdat God..... En je schrikt. En je ontwaakt en je ziet: wat ben ik in donker en koud. Wat ben ik ver van God. Waar is de vreugde van weleer, waar het verlangen, waar de zekerheid? Weg. Ik heb gezondigd. Heere, laat het me zien. En je keert weder: o Heere, laat mij Uw Aangezicht weer aanschouwen, ik heb U getergd, Uw Zoon pijn aangedaan, Uw Geest bedroefd. En dat is zo bitter, dat maakt zo donker en doods. Ik kan het alleen maar nazeggen tegen anderen en mezelf: doe dat toch niet, bedroef de Geest Gods niet.

Weet u wat zo wonderlijk is? Die Heilige Geest, Die bedroefd is, Die kan zich en zal zich terugtrekken, ahw in een hoekje gaan zitten en wegkruipen, maar...Hij zal nooit vertrekken. Hij zal je levenshuis nooit verlaten. Want het is de Geest der verzegeling tot de dag der verlossing. Dat geeft Hij juist aan. Je bent al wel gekocht en Christus eigendom. Maar nog niet verlost van de oude mens en nog niet thuis. Kan he, dat je ergens iets koopt en betaald, maar om welke reden ook, je kunt of wilt het nog niet direct meenemen naar huis. En daarom zet je je handtekening erin. Je laat het reserveren. Tot dat de dag dat je het op komt halen. En dan staat het er nog, je hebt het gereserveerd. Christus koopt een zondaar, Hij maakt je tot Zijn eigendom, maar Hij wil je nog niet direct meenemen naar huis, naar waar Hij is. Behalve een enkeling, die heel jong, of direct na zijn bekering sterft, maar meestal niet. Dan is de Heilige Geest de verzegeling tot de dag der verlossing. Tot de dag dat Hij Zijn eigendom, gekocht en betaald op komt halen. En volkomen verlossen van de oude mens en helemaal schoon maken, en helemaal vol van Zijn Geest tot Zich

nemen. Verzegeld tot de dag der verlossing, gereserveerd tot Hij je op komt halen. Dan sta ik met anderen voor Gods rechterstoel. Sommigen, velen, ik weet niet hoeveel, zullen zeggen: ik mag binnen, ik mag binnen, maar de Vader zal zeggen: Ik zie geen zegel. Je bent niet van Mijn Zoon. Want Zijn zegel staat niet in je leven. Gaat weg van Mij. Als dat je toch zal gelden...je kunt je alles inbeelden, maar zonder zegel val ik door de mand. Alsjeblieft beter nu dan straks pas. Maar anderen zullen voor de rechterstoel staan en satan zal zeggen: van mij, van mij. Maar Jezus zal zeggen tot Zijn Vader: Nee, deze is van Mij! Ik mag hem binnenbrengen. Ik heb hem verzegeld. Mijn Geest gegeven. Satan zwijg. Ik breng hem binnen, voor eeuwig. Amen.